

Ordføreren (Karberg): Udvalget har jo brugt en Del Tid til Behandling af det foreliggende Lovforslag, og naar dette er sket, skyldes det, at der har været foretaget nogle Undersøgelser paa Grund af Bemærkninger, der fremkom ved Forslagets første Behandling, om, at den hidtil gældende Fattiglovgivning i Sønderjylland havde medført en uforholdsmæssig Bebyrdelse af Amtsrepartitionsfondene. De Oplysninger, som er indhentet, har nu foreligget for Udvalget, og man er klar over, at de Bemærkninger, der den Gang faldt, til en vis Grad var rigtige, men man har ikke kunnet finde Midler til at afbøde dette Forhold, fordi man maatte være klar over, at selv om der var mange, der blev forsørgt af Amtsrepartitionsfondene, var Aarsagerne hertil saa forskelligartede, at man neppe vilde kunne finde almindelige Regler til Imødegaelse af dette Forhold.

I øvrigt kan Udvalget tiltræde det i Lovforslaget nedlagte Princip, at der fra Lovens Ikrafttræden skal gælde ensartet Ret i hele Landet paa Fattiglovgivningens Omraade. Det er nærmest Overgangsbestemmelserne, der har været drøftet, og Udvalget har kunnet tiltræde det i Lovforslaget anlagte Synspunkt, at der fra 1. April 1926, hvis Loven træder i Kraft til det Tidspunkt, ikke mere vil blive Spørgsmaal om den i Sønderjylland hidtil gældende Ret, heller ikke for Personer, der efter de nugældende Regler maatte have erhvervet Forsørgelsesret dernede. Denne Forsørgelsesret bortfalder til Gunst for en Forsørgelsesret, der udelukkende er erhvervet efter dansk Rets Regler. Men selvfølgelig kan dette kun gælde Personer, der ikke har modtaget Hjælp af det offentlige. For disse Personers Vedkommende maa, for at man kan faa en praktisk Regel, den Bestemmelse gælde, som Lovforslaget indfører, at den Kommune, som nu udreder Forsørgelsen, bliver ved at udrede den, indtil vedkommende Trangstilfælde er behandlet til Ende. Imidlertid er man blevet opmærksom paa, at der i den sønderjydske Fattiglovgivning var en Bestemmelse, hvorefter Refusionspligten var begrænset til de sidste 5 Aar. For Personer, der var tilflyttet Nord fra og havde erhvervet Forsørgelsesret efter et Aars Ophold, men som, hvis dansk Ret var gældende, ikke havde mistet deres Forsørgelsesret i Fraflytningskommunen, har denne kun været forpligtet til at refundere $\frac{3}{4}$ af Forsørgelsesbeløbet i et Tidsrum af 5 Aar. Man foreslaar nu for at faa fuldstændig ensartede Regler med Hensyn til de Forsørgelser, der løber i Overgangs-

tiden, at 5 Aars Perioden ophæves, og at Fraflytningskommunen, henholdsvis Amtsrepartitionsfonden, fortsætter med at udrede de $\frac{3}{4}$ af Forsørgelsesbeløbet, indtil Trangstilfældet er behandlet til Ende.

De øvrige af Udvalget stillede Ændringsforslag er af redaktionel Art, ogsaa Ændringsforslag Nr. 4. Den Bestemmelse, der er optaget heri, er enslydende med Bestemmelsen i Lov Nr. 109 af 28. Marts 1923, men da denne Lov fremtræder som et Tillæg til den sønderjydske Fattiglov, som i sin Helhed ophæves, har man ment, det var praktisk at gentage Ordlyden her, saaledes at man for Fremtiden ikke paa noget Punkt behøver at se efter i de tidligere sønderjydske Regler.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage de stillede Ændringsforslag og i det hele anbefale, at Lovforslaget fremmes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1, § 1, saaledes ændret, og §§ 2—4, Ændringsforslag Nr. 2 og § 5, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 3 og § 6, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 4 og § 7, saaledes ændret, samt

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922 om Værgeraadsforsorg m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 325; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 465).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Marie Christensen): Udvalget har holdt en Række Møder, og det er gaaet dør, som det er gaaet før, og som jeg haaber, det maa gaa fremdeles, at Udvalget er enedes om en fælles Indstilling. Det har altid været god Tradition, naar der var Tale om Børnelove.